Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 17 päivänä lokakuuta 2001,

tukijärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostamisen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (7 päivänä marraskuuta 1995 annettu Sisilian aluelaki nro 81)

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 3060)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2002/195/EY)

(EYVL L 64, 7.3.2002, s. 27)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission päätös 2002/939/EY, tehty 2 päivänä lokakuuta 2002	L 329	32	5.12.2002

▼B

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 17 päivänä lokakuuta 2001,

tukijärjestelmästä, jonka Italia aikoo toteuttaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostamisen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (7 päivänä marraskuuta 1995 annettu Sisilian aluelaki nro 81)

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 3060)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2002/195/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ([1]),

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle 6 päivänä joulukuuta 1995 päivätyllä kirjeellään perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti 7 päivänä marraskuuta 1995 annetusta Sisilian aluelaista nro 81 (jäljempänä ’laki nro 81/1995’), joka koskee rahoitusta koskevia säännöksiä vuodelle 1995 ja käsittelee perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa, jalostamista ja kaupan pitämistä. Samat viranomaiset ovat toimittaneet 2 päivänä toukokuuta 1996 päivätyllä kirjeellä 6 päivänä huhtikuuta 1996 annetun aluelain nro 18 (jäljempänä ’laki nro 18/1996’) tekstin. Lain nimi on ”Yrittäjiä ja nuorten osuustoimintaa koskevat toimenpiteet. Maatalouden koneistamista koskeva rahasto (ESA). Vaatimusten muuttaminen. Ehtojen voimassaolon jatkaminen”, ja sillä muutetaan aluelain nro 81/1995 10 pykälää.

(2) Komission pääsihteeristö on kirjannut laissa nro 81/1995 säädetyt tukitoimenpiteet, joiden soveltaminen on perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti keskeytetty, kunnes komissio on tehnyt päätöksensä, numerolla

N 408/B/96 perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä koskevan aluelain nro 81/1995 osalta, ja numerolla

N 408/A/96 muiden alojen osalta.

(3) Komissio on tarkastellut ja hyväksynyt (20 päivänä elokuuta 1997 päivätty komission kirje SG(97) D/07/189) perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti tuen nro N 408/A/96, joka koskee lakiin nro 81/1995 sisältyviä tukitoimenpiteitä, jos ja siltä osin kuin ne koskevat muita kuin maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloja. Komissio on tarkastellut edellä mainittuun lakiin sisältyvien toimenpiteiden soveltamista maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn alalla tuen nro N 408/B/96 puitteissa.

Tämä päätös ei koske tukea nro N 408/A/96.

([1]) EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Katso tämän päätöksen 36 kappale. Asetuksella kumotaan viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 822/87, jolla kumotaan viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 5 päivänä helmikuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 337/79, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 1980 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 454/80.

▼B

(4) Lisätietoja on toimitettu 9 päivänä elokuuta 1996 päivätyllä kirjeellä nro 5657, 30 päivänä lokakuuta 1996 päivätyllä kirjeellä nro 7382, 13 päivänä marraskuuta 1996 päivätyllä kirjeellä nro 7694 ja 12 päivänä huhtikuuta 1996 päivätyllä kirjeellä nro 2694. Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella on selvää, että lain nro 81/1995 4 ja 9 pykälä koskevat maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloja. Viranomaiset eivät kuitenkaan ole vastanneet tyhjentävästi komission esittämiin kysymyksiin, jotka koskevat 8 pykälän soveltamisalaa ja erityisesti sen soveltamista perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen.

(5) Komissio on ilmoittanut Italialle 23 päivänä tammikuuta 1997 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa tämän tuen osalta perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(6) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ([1]). Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä toimenpiteestä.

(7) Italian viranomaiset ovat esittäneet huomautuksia 8 päivänä toukokuuta 1997 päivätyssä kirjeessä nro 3155 ja 12 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessä nro 3899. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

(8) Italian viranomaiset ovat 23 päivänä heinäkuuta 2001 päivätyllä kirjeellä nro 9365, joka on kirjattu 28 päivänä elokuuta 2001, pyytäneet, että lain nro 81/1995 4 pykälän osalta sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([2]) 7 artiklan 7 kohtaa eli, että komissio tekee päätöksen kahden kuukauden kuluessa pyynnön kirjaamisesta.

(9) Tämä päätös koskee ainoastaan tukitoimenpiteiden soveltamista perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitetuilla aloilla (toisin sanoen maataloudessa, jolla tarkoitetaan alkutuotantoa, sekä maatalous-, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä).

II YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

(10) Tämä päätös koskee ainoastaan aluelain nro 81/1995 4, 8 ja 9 pykälässä tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka kuvataan jäljempänä siltä osin kun ne koskevat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita (maatalous- ja kalastustuotteet). Siltä osin kuin laissa nro 81/1995 säädetyt tuet koskevat muita kuin maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn aloja, komissio on tarkastellut niitä ja hyväksynyt ne Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti 20 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä SG(97) D/07189.

(11) *Aluelain nro 81/1995 4 pykälä*. Tämän pykälän nojalla paikallisella maatalousviranomaisella on valtuudet myöntää aluelain nro 25/1993 78 pykälässä säädettyjä tukia viininviljelijöille, jotka saatuaan uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 454/80 ([3]) mukaisesti ja kärsittyään vahinkoja vuosien 1988—1990 kuivuuden seurauksena ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 ([3]) säädettyjä tukia, samojen myöntämisedellytysten mukaisesti. Vuonna 1995 tämän pykälän soveltamiseksi oli varattu 2 000 miljoonaa liiraa (noin miljoona euroa).

([1]) EYVL C 88, 19.3.1997, s. 17.
([2]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.
([3]) Ks. tämän päätöksen 36 kappale.

▼B

Kyseistä tukea voivat saada vain viininviljelijät, jotka täyttävät kaikki kolme pykälässä säädettyä ehtoa, toisin sanoen viininviljelijät:

i) joille on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 454/80 [1] mukainen uudelleenistutusoikeus;

ii) jotka eivät ole kyenneet käyttämään tätä oikeutta vuosina 1988—1990 vallinneen kuivuuden vuoksi; ja

iii) jotka ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyä lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevaa palkkiota.

Nämä tuensaajat voivat saada aluelain nro 25/93 78 pykälän mukaista avustusta. Pykälässä säädetään, että viininviljelijät, jotka ovat esittäneet raivaus- ja uudelleenistutushakemuksen ja jotka ovat menettäneet tuloja vuosina 1988—1990 vallinneen kuivuuden seurauksena, voivat saada asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyjä tukia.

Tuen tarkoituksena on ensi sijassa korvata kyseisille viininviljelijöille lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevalla palkkiolla se, että he eivät voineet kuivuuden vuoksi käyttää saamiaan uudelleenistutusoikeuksia, jotka raukesivat kuivuusvuosina.

(12) Komissio on esittänyt 4 pykälää koskevat huomautukset menettelyn aloittamista koskevassa, 23 päivänä tammikuuta 1997 päivätyssä kirjeessä, ja ne sisältyvät täydellisinä 13—16 kappaleeseen.

(13) Lopullisen viininviljelyaloista luopumisen korvauksen myöntämisestä viinivuosiksi 1988/1989—1997/1998 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 [2], [3] säädetään (EMOTR:n tukiosastosta rahoitettujen) tukien myöntämisestä viininviljelijöille, jotka luopuvat tuotannosta lopullisesti. Luopumisen on tapahduttava asetuksessa säädettyjä ehtoja noudattaen. Palkkion määrä vaihtelee (katso asetuksen johdanto-osan kolmas kappale) viljelyalojen tuotantokyvyn mukaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon sekä raivaustyön kustannukset, uudelleenistutusoikeuden menetys että vastaisten tulojen menetys. On selvää, että tärkein täytettävä ehto koskee viiniköynnöksen raivausta. (Asetuksen 4 artiklan 2 kohta: ”Palkkion myöntäminen edellyttää kirjallista ilmoitusta, jossa hakija sitoutuu hakemuksen jättämistä seuraavan toukokuun 15 päivään mennessä raivaamaan tai raivauttamaan viiniköynnökset aloilta, joille palkkiota on haettu”. Asetuksen 6 artikla: ”Lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntäminen edellyttää, että hakija todistaa suorittaneensa raivauksen.”) Nyt kyseessä olevan tuen osalta alueellisten viranomaisten tarkoituksena ei näytä niinkään olevan nykyisistä viininviljelyaloista luopumisen rohkaiseminen (asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoite) vaan uudelleenistutusoikeuksien käyttämättä jäämisen korvaaminen viininviljelijöille. Sisilian laissa säädetään sellaisen tuen myöntämisestä, joka on samankaltainen kuin asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädetty tuki (jonka tarkoituksena on nykyisten viiniköynnösten raivaaminen ja jonka määrä lasketaan raivauksesta todennäköisesti koituvan haitan perusteella), korvauksena tapahtumasta, joka ei lainkaan vastaa yhteisrahoitetun tuen perustana

[1] Aluelain 4 pykälän sanamuoto sisältää epätarkkoja oikeudellisia viittauksia: pykälässä mainitaan ehtona muun muassa, että viininviljelijällä on oltava asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaisesti saatu uudelleenistutusoikeus. Kun laki julkaistiin, asetukseen (ETY) N:o 337/79 asetuksella (ETY) N:o 454/80 sisällytettyjen säännösten voimassaolo oli päättynyt (1 päivänä huhtikuuta 1987, jolloin viinikaupan yhteistä järjestämistä koskeva asetus (ETY) N:o 822/87 tuli voimaan). Uudelleenistutusoikeus oli siis tosiasiassa saatu asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti.

[2] Ks. tämän päätöksen 36 kappale.

[3] EYVL L 132, 28.5.1988, s. 3. Asetuksen voimassaoloa jatkettiin viinivuodeksi 1997—1998 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla asetuksella (EY) N:o 1595/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 36).

▼B

olevaa tapahtumaa. Jos otetaan huomioon yhteisön asetuksen mukaisen tuen laskemistapa sekä asetuksen mukaisen tukijärjestelmän ja kyseisen alueellisen tuen erilaiset perusteet, alueellisen tuen myöntäminen johtaisi varmasti liiallisiin korvauksiin tuensaajille aiheutuneisiin kuluihin nähden.

(14) Edellä esitetyn perusteella on selvää, että Sisilian lain säännöksen tavoite ei ole sama kuin yhteisön asetuksen tavoite sen 19 artiklan mukaisessa merkityksessä: ”Tämän asetuksen soveltaminen ei estä sellaisten kansallisen lainsäädännön mukaisten tukien myöntämistä, joilla on samat tavoitteet kuin tällä asetuksella. Tukien myöntäminen edellyttää niiden tarkastelemista perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan mukaisesti.” Edellä esitettyjä huomautuksia voidaan soveltaa uudelleenistutusoikeuksien ollessa voimassa.

(15) Tutkittavana olevassa tapauksessa aluelaissa tarkoitetut uudelleenistutusoikeudet, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 337/79 nojalla, eivät ole enää edes voimassa (sillä niiden voimassaoloaika oli rajoitettu kahdeksaan vuoteen entisen markkinajärjestelyn säännöksillä, ja näin ollen tämän lainsäädännön mukaisesti myönnetty viimeinenkin uudelleenistutusoikeus oli rauennut viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua 31 päivästä maaliskuuta 1987). Vaikuttaa, että kyseisen aluetuen tarkoitus on ensi sijassa asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisten (viiniköynnöksiään raivaaville viljelijöille tarkoitettujen) tukien myöntäminen sellaisille sisilialaisille viininviljelijöille, joille oli myönnetty uudelleenistutusoikeus asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti mutta jotka eivät olleet voineet käyttää tätä oikeutta vuosina 1988—1990 vallinneiden ilmasto-olojen vuoksi. Kyseessä olisi näin ollen taannehtivasti maksettava korvaus sellaisen uudelleenistutusoikeuden menettämisestä, jota ei enää voi käyttää.

(16) Näin ollen, jos uudelleenistutusoikeus on voimassa, asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisen tuen myöntäminen johtaisi siihen, että viininviljelijä saa kuluihinsa nähden liian suuren korvauksen, mutta jos uudelleenistutusoikeutta ei oikeudellisesti ole olemassa, tuki on yksinkertaisesti perusteeton (toisin sanoen ei ole olemassa sitä vastaavaa kustannusta), ja sitä on pidettävä toimintatukena, joka ei periaatteessa sovellu yhteismarkkinoille. Tuki on tarkoitettu alalle, jota säännellään yhteistä markkinajärjestelyä koskevilla säännöksillä myös tuotannosta luopumisen osalta. Nämä säännökset ovat yhteisön tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonteeltaan täydellisiä ja tyhjentäviä, ja ne estävät jäsenvaltioita hyväksymästä niiden kanssa ristiriitaisia toimenpiteitä. Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa, että kyseinen aluetuki on ristiriidassa viinin yhteistä markkinajärjestelyä koskevien yhteisön säännösten kanssa (asetus (ETY) N:o 822/87), eikä siihen näin ollen voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan (entinen 92 artikla) 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

(17) *Aluelain nro 81/1995 8 pykälässä* säädetään 10 000 miljoonan liiran lisäämisestä alueellisen säästökassan CRIAS:n (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) käyttövaroihin, joista myönnetään käyttöluottoja käsiteollisuusyrityksille.

(18) Menettelyn aloittamista koskeva komission kirje, joka on päivätty 23 päivänä tammikuuta 1997, perustuu 19 ja 20 kappaleessa esitettyihin huomautuksiin.

(19) Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kyseisen pykälän soveltamisalaan kuuluu myös käsiteollisuusyrityksiä, jotka toimivat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla. Komissio on kehottanut 17 päivänä kesäkuuta 1996 päivätyllä kirjeellä nro 23927 Italian viranomaisia täsmentämään, mitkä toiminta-alat sisältyvät käsiteollisuusyrityksen määritelmään ja erityisesti, ovatko maataloustuotteiden tuotanto, jalostus tai kaupan pitäminen tällaisia aloja. Italian viranomaiset ovat todenneet 30 päivänä lokakuuta 1996 päivätyssä vastauskirjeessään nro 7382,

▼B

että vaikka rahastosta ei myönnetä tukea maataloustuotteita tuottaville maatiloille, kyseisellä alueella käsiteollisuusyrityksen käsite tulkitaan alaa koskevassa lainsäädännössä toisinaan siten, että siihen sisältyvät eräät jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvät toiminnot (esimerkiksi maitoalan investoinnit) ja että näin ollen säännöksen soveltamisalan tulkinnan on perustuttava 8 päivänä elokuuta 1985 annettuun Italian valtion lakiin nro 443 (käsiteollisuusalaa koskeva puitelaki). Tämän lain mukaisesti maatalousalan tuotantoyritykset eivät ole käsiteollisuusyrityksiä. Edellä esitetyn perusteella ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että CRIAS:n myöntämät luotot on tarkoitettu myös maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimiville käsiteollisuusyrityksille. Koska tukijärjestelmä on uusi ja voimassa 1 päivänä tammikuuta 1996 jälkeen [1], sitä olisi tarkasteltava käyttöluottoina myönnettäviä valtiontukia koskevan tukikehyksen perusteella [2]. Koska käytettävissä ei kuitenkaan ole lisätietoja, toimenpiteitä ei voida arvioida tukikehyksen sääntöjen perusteella. Näin ollen komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan (entinen 93 artikla) 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koskee aluelain nro 81/95 8 pykälässä säädettyä tukea siltä osin kuin sitä voidaan soveltaa perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja/tai kaupan pitämiseen (toisin sanoen mikäli maatalousalan jääminen sen soveltamisalan ulkopuolelle ei merkitse kaikkien näiden toimintojen poissulkemista).

(20) *Aluelain nro 81/1995 9 pykälä*. Aluelain nro 81/1995 9 pykälässä vahvistetaan osuustoiminnasta vastaavan alueministeriön otsakkeen 5 menot ja lisätään 3 000 miljoonaa liiraa alueellisen talousarvion alamomentille nro 75826. Italian viranomaiset ovat täsmentäneet, että aluelain nro 81/1995 9 pykälässä tarkoitetut menot käytetään 27 päivänä toukokuuta 1987 annetussa aluelaissa nro 26 säädettyjen tukien uudelleen rahoittamiseen. Näitä tukia on tarkasteltu numerolla C 3/87 (hyväksytty 21 päivänä lokakuuta 1987 tehdyllä päätöksellä) ja numerolla C 45/87 (hyväksytty 8 päivänä marraskuuta 1988 tehdyllä päätöksellä SG(88) D/12824). Toukokuun 27 päivänä 1987 annetun lain nro 26 voimassaoloa on jatkettu ja eräitä sen säännöksiä on muutettu aluelailla nro 25/90, jota komissio on tarkastellut ja jonka se on hyväksynyt valtiontukiasiassa NN 27/92 (3 päivänä marraskuuta 1992 tehty päätös SG(92) D/15059).

(21) Komissio on päättänyt aloittaa 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn 22 kappaleessa esitettyjen huomautusten perusteella.

(22) Edellä mainittuja lakeja, joiden nojalla toteutetaan kalastusalan tukia, on tarkasteltu kalastuksen alalla myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen [3] perusteella. Suuntaviivoissa viitataan kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi toteutettavista yhteisön toimista annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4028/86 [4] lueteltuihin ehtoihin. Komissiolla ei ole käytettävissään riittävästi tietoja sen arvioimiseksi, ovatko aluelain nro 81/1995 nojalla kalastusalalle myönnetyt tuet ilmoitushetkellä voimassa olevan lainsäädännön eli kalastuksen ja vesiviljelyn alalla myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen [5] mukaiset. Suuntaviivoissa viitataan yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä annetussa

[1] Komissio on vahvistanut, että 1 päivästä tammikuuta 1996 alkaen valtiontukiin, joita perustamissopimuksen 88 artiklan (entinen 93 artikla) 1 kohdan mukaisesti ei ole olemassa, sovelletaan uutta käyttöluottoina myönnettäviä valtiontukia koskevaa tukikehystä.
[2] EYVL C 44, 16.2.1996.
[3] EYVL C 269, 19.10.1985.
[4] EYVL L 376, 31.12.1986, s. 7.
[5] EYVL C 260, 17.9.1994, s. 3.

▼B

neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3699/93 ([1]) säädettyihin ehtoihin.

III ITALIAN HUOMAUTUKSET

(23) Italian viranomaiset ovat 8 päivänä toukokuuta 1997 päivätyssä kirjeessä nro 3155 ja 12 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessä nro 3899 esittäneet vain lain nro 81/1995 4 ja 8 pykälää koskevia huomautuksia. Viranomaiset ovat esittäneet erityisesti seuraavat huomautukset, jotka koskevat 4 pykälää.

(24) Kyseiset viiniviljelyalan yrittäjät eivät ole voineet käyttää heille jo myönnettyjä oikeuksia, sillä uudelleenistutusoikeus raukesi vuosina, jolloin sääolot olivat tuhoisat. Laissa nro 25/93 säädetyn tukijärjestelmän avulla viljelijälle voitaisiin korvata myönnetyn uudelleenistutusoikeuden ja vastaisen tulon menetys, sillä asetuksen (ETY) N:o 1442/88 ([2]) tavoite eli viininviljelyalan pienentäminen on joka tapauksessa saavutettu, vaikkakin viljelijän tahdosta riippumattomista syistä.

(25) Viininviljelijät ovat raivanneet viiniköynnöksiä omalla kustannuksellaan mutta eivät ole saaneet julkista tukea. Viranomaiset ehdottavat näin ollen, että tuen määrä laskettaisiin raivausta edeltävien viiden viinivuoden keskimääräisen tuotannon perusteella, jonka avulla määriteltäisiin asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 tarkoitettu taso, ja että maksettavan palkkion arvo perustuisi ecun arvoon viiteajankohtana käytettävänä viinivuotena.

(26) Aluelaissa palkkion maksaminen sidotaan olemassa olevaan uudelleenistutusoikeuteen, joka voitiin käyttää raivausta seuraavan viiden viinivuoden kuluessa ilman palkkion myöntämistä.

(27) Italian viranomaiset ovat selvittäneet 8 pykälän osalta, että käyttöpääoma ja siihen liittyvät käytettävissä olevat varat, jotka on poistettu tällä samalla pykälällä, on siirretty yhteen erillisesti hallinnoituun rahastoon, jonka tarkoituksena on toteuttaa toimenpiteitä käsiteollisuusyritysten hyväksi aluelain nro 6/97 64 pykälän mukaisesti. Kun 10 miljardia liiraa (noin viisi miljoonaa euroa) siirrettiin 8 pykälän mukaisesti, toimivaltainen alueellinen lautakunta totesi olevan aiheellista siirron yhteydessä ”suositella CRIAS:lle, että se sulkee tuen piiristä maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset”.

(28) Italian viranomaiset eivät ole esittäneet lain nro 81/1995 9 pykälää koskevia huomautuksia.

IV OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

a) Lain nro 81/1995 4 pykälä

(29) Lain nro 81/1995 4 pykälässä säädetään, että sellaisille viiniviljelijöille, jotka saatuaan uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 454/80 ([2]) mukaisesti ja kärsittyään vahinkoa vuosien 1988—1990 kuivuuden seurauksena ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 ([2]) säädettyjä tukia, voidaan myöntää tukia samojen myöntämisedellytysten mukaisesti.

(30) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio katsoo, että kyseisessä tapauksessa 87 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykset täyttyvät kaikkien toimenpiteiden osalta. Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 71

([1]) EYVL L 346, 31.12.1993, s. 1. Asetuksen kodifioitu toisinto: asetus (EY) N:o 2468/98 (EYVL L 312, 20.11.1998).

([2]) Katso tämän päätöksen 36 kappale.

▼B

artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

(31) Tarkasteltavana olevan lain 4 pykälässä säädetään tuista, joiden tarkoituksena on korvata viininviljelijöille, jotka ovat hakeneet asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaista lopullista luopumista koskevaa palkkiota, vahingot, joita heille on koitunut siitä, että he eivät ole voineet käyttää asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti saamaansa uudelleenistutusoikeutta. Viininviljelijät, joille tämä tuki myönnetään, saavat taloudellista etua, jota he eivät muuten toiminnassaan olisi saaneet, ja näin ollen he ovat paremmassa kilpailuasemassa kuin muut yhteisön maanviljelijät, jotka eivät saa vastaavaa tukea.

(32) Tuki vaikuttaa kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Edunsaajat harjoittavat taloudellista toimintaa alalla, jolla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa, eli viinialalla. Vuonna 1995 viinialan yhteisön sisäinen kauppa oli 31 346 000 hehtolitraa ja 12 jäsenvaltion EU:n tuotanto 152 848 000 hehtolitraa, josta Italia tuotti 58 776 000 hehtolitraa (toisin sanoen 38 prosenttia 12 jäsenvaltion EU:n kokonaistuotannosta). Lisäksi Italian osuus koko maailman viinikaupasta oli 34,1 prosenttia. Sisilia on viinintuotantoalue, ja siellä tuotettiin vuonna 1995 18 prosenttia Italian viinistä (tuotanto noin 164 000 hehtaaria). Toimenpide on siis 87 artiklan 1 kohdassa esitetyn määritelmän mukainen valtiontuki.

(33) Valtiontuen myöntämiskielto ei ole ehdoton. On ilmeistä, että perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa kyseiseen tapaukseen, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneet. Käytettävissä olevien tietojen perusteella kuivuutta ei voida pitää 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna poikkeuksellisena tapahtumana. Kun otetaan huomioon ilmoitetun tukijärjestelmän luonne, siihen voidaan mahdollisesti soveltaa ainoastaan 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta. On siis selvitettävä, voiko kyseisiin toimenpiteisiin soveltaa tätä poikkeusta.

(34) Lain nro 81/1995 4 pykälässä säädetään tuesta viininviljelijöille, jotka eivät vuosien 1988—1990 kuivuuden vuoksi ole voineet käyttää heille asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaisesti myönnettyä uudelleenistutusoikeutta ja jotka ovat esittäneet hakemuksen saadakseen asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisia tukia. Oikeudet, joihin Italian viranomaiset viittaavat ja jotka ovat tuen myöntämisen ehdoton edellytys, on myönnetty viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti.

(35) Koska Italian viranomaiset ovat asianmukaisesti antaneet komissiolle tiedon kyseisestä laista perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen tarkastelussa on sovellettava maatalousalan valtiontukea koskevien suuntaviivojen [1] (jäljempänä ’suuntaviivat’) sääntöjä. Suuntaviivojen 23.3 kohdan mukaisesti näitä suuntaviivoja sovelletaan uusiin valtiontukiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimittamat vireillä olevat ilmoitukset, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

(36) Asetuksella (EY) N:o 1493/1999 kumotaan aiempi viinikaupan yhteisestä järjestämisestä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 822/87, jolla kumotaan neuvoston asetus (ETY) N:o 337/79, sekä lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntämisestä annettu asetus (ETY) N:o 1442/88. Uudelleenistutusoikeuksista säädetään asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklassa ja luopumispalkkioista sen 8, 9 ja 10 artiklassa.

(37) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan mukaisesti uudelleenistutusoikeuksia voi saada kahdella tavalla: uudelleenistutusoikeuksia ovat yhteisön aikaisemman

[1] EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

▼B

lainsäädännön tai aikaisemman kansallisen lainsäädännön mukaisesti saadut samankaltaiset oikeudet, tai jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan ennen kolmannen viinivuoden päättymistä alueen istuttamisesta. Nyt kyseessä olevat uudelleenistutusoikeudet oli saatu yhteisön aikaisemman lainsäädännön mukaisesti; tässä lain nro 81/1995 4 pykälän teksti on selvä (tukia voidaan myöntää ainoastaan ”viininviljelijöille, jotka saatuaan uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaisesti ja kärsittyään vahinkoa vuosien 1988—1990 kuivuuden seurauksena ovat hakeneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyjä tukia, samojen myöntämisedellytysten mukaisesti”). On siis todistettava, että oikeudet ovat yhä voimassa ja että ne voidaan muuttaa lopullista luopumista koskeviksi palkkioiksi.

(38) Kyseiset viininviljelijät ovat maksaneet raivauksesta aiheutuneet kustannukset ja saaneet vastineeksi mahdollisuuden käyttää uudelleenistutusoikeuksia samoille tai vastaaville viljelyaloille. Tässä tapauksessa (asetuksen (ETY) N:o 337/79 [1] mukaisesti saadut) uudelleenistutusoikeudet eivät ole enää voimassa. Asetuksen (ETY) N:o 337/79, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 454/80 liitteen VI C kohdassa uudelleenistutusoikeus määritellään seuraavasti: ”oikeus istuttaa viiniköynnöstä alueelle, joka todelliselta satotasoltaan vastaa viiniköynnöksistä raivattua aluetta, tässä asetuksessa määritellyin edellytyksin niiden kahdeksan viinivuoden aikana, jotka seuraavat alueella tehtyä raivausta”. Koska viljelijät eivät käyttäneet uudelleenistutusoikeuksia ennen raukeamispäivää (viranomaiset ovat ilmoittaneet, että kyseiset oikeudet raukesivat vuosina 1988—1990), oikeudet eivät olleet voimassa, kun kyseisestä laista ilmoitettiin komissiolle, eivätkä ne etenkään ole voimassa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti.

(39) Kun asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti saadut uudelleenistutusoikeudet lakkaavat olemasta voimassa, kaikki tuet, joiden tarkoituksena on näiden oikeuksien korvaaminen, muuttuvat taannehtiviksi tuiksi, jotka ovat ristiriidassa suuntaviivojen 3.6 kohdan kanssa. Tämän kohdan mukaan tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyn tuen ei voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa. Korvaavia tukijärjestelmiä lukuun ottamatta kaikissa tukijärjestelmissä olisi sen vuoksi edellytettävä, että tukea ei saa myöntää aloitettuun työhön tai toteutettuihin toimenpiteisiin ennen kuin tukihakemus on toimitettu asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

(40) Suuntaviivojen perusteella tuki voidaan myöntää taannehtivasti vain, jos se on korvaava tukitoimenpide ja sen osoitetaan olevan kyseisen yhteisen markkinajärjestelyn mukainen. Sisilian tapauksessa on näin ollen tutkittava, voidaanko tukeen soveltaa suuntaviivojen 11 kohtaa, joka koskee tukia maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi ja tässä erityistapauksessa tukia, joiden tavoitteena on suojata viljelijöitä epäsuotuisten sääolojen (kuivuus vuosina 1988—1990) vuoksi aiheutuvien vahinkojen varalta. Italian viranomaiset ovatkin 12 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessään nro 3899 kytkeneet uudelleenistutusoikeuden käyttämättä jäämisen (ja siten kärsityn vahingon) tuhoisaan kuivuuteen. Suuntaviivojen 11.1.2 kohdassa todetaan kuitenkin että kilpailun edellytysten vääristymisriskin välttämiseksi komissio pitää tärkeänä varmistaa, että hallinnolliset ja talousarvioon liittyvät rajoitukset huomioon ottaen maataloustuotannolle aiheutuneista vahingoista viljelijöille korvaukseksi myönnetyt tuet maksetaan mahdollisimman pian kyseisestä

[1] Sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 454/80.

▼B

tapahtumasta. Jos tuki maksetaan vasta useita vuosia kyseisen tapahtuman jälkeen, on olemassa todellinen vaara, että tällaisen tuen maksaminen aiheuttaa vastaavia taloudellisia seurauksia kuin toimintatuki. Näin on erityisesti silloin, jos tuki maksetaan taannehtivasti sellaisten vaatimusten perusteella, joita ei ollut asianmukaisesti dokumentoitu tapahtuman aikana. Jos esimerkiksi tapahtuman luonteesta ja laajuudesta taikka vahingon vasta myöhemmin ilmenevästä tai sen jatkuvasta luonteesta johtuvaa erityistä perustetta ei ole, komissio ei tästä syystä hyväksy sellaisia tukiehdotuksia, jotka tehdään yli kolmen vuoden kuluttua tapahtuman ilmenemisestä. Kyseisessä tapauksessa määräajat ovat umpeutuneet, eivätkä viranomaiset ole toimittaneet tietoja, joiden avulla voitaisiin todeta, että tapahtuman laajuuden tai luonteen tai myöhemmin ilmenevän tai jatkuvan vahingon vuoksi on perusteltua ylittää suuntaviivojen mukainen kolmen vuoden määräaika.

(41) Tukea ei myöskään voida pitää suuntaviivojen 9 kohdan mukaisena tukena tuotannon kapasiteetin poistamiseen. Jotta kyseisiä tukia ei pidettäisi vain yrityksille myönnettävinä toimintatukina, on voitava osoittaa, että niistä on yleisesti hyötyä viinialalla. Palkkiolla korvataan sisilialaisille viljelijöille sellaisesta raivauksesta aiheutuneita kuluja, joka suoritettiin lähes 13 vuotta ennen kuin tuesta ilmoitettiin. Sillä ei siten ole alaa hyödyttävää kannustavaa vaikutusta, eikä sitä voida pitää muuna kuin toimintatukena.

(42) Maatalousalan valtiontuen myöntämisen keskeisenä edellytyksenä on myös, että se ei vaikuta kyseisen alan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeihin. Lain nro 81/1995 4 pykälän mukaista tukea saavat eivät kuitenkaan ole oikeutettuja asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaiseen lopullista luopumista koskevaan palkkioon. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 II osaston II luvussa (8 ja 9 artikla) säädetään, että lopullisesta viininviljelystä luopumisesta tietyllä alalla voidaan myöntää palkkio. Näiden säännösten mukaisesti palkkio voidaan myöntää viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden tuotantoa varten viljeltyjen viininviljelyalojen tuottajille. Sisilialaiset viininviljelijät eivät voisi esittää hakemusta saadakseen asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen luopumispalkkion, sillä viljelyaloja ei ole viljelty viinivuoden 1981—1982 jälkeen (viimeinen raivausajankohta). Näin ollen kaikkia kyseisille viininviljelijöille myönnettyjä tukia on pidettävä yhteisen markkinajärjestelyn sääntöjen vastaisina.

(43) Vaikka 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan sellaisenaan yhteisten markkinajärjestelyjen piiriin kuuluviin aloihin, niiden soveltaminen riippuu kuitenkin kyseisissä asetuksissa vahvistetuista säännöksistä. Toisin sanoen jäsenvaltion turvautumista 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiin ei voida asettaa etusijalle kyseisen markkinoiden alan markkinajärjestelystä annetun asetuksen säännöksiin nähden. Näin ollen komissio ei voi missään olosuhteissa hyväksyä tukea, joka olisi ristiriidassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevien säännösten kanssa tai joka häiritsisi yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaista toimivuutta. Lain nro 81/1995 4 pykälässä säädettyjen tukien myöntäminen on ristiriidassa asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 säädetyn viinin yhteisen markkinajärjestelyn sääntöjen kanssa, kuten edellä olevassa kohdassa osoitetaan, eikä siihen näin ollen voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

(44) Tukien tarkastelu niiden säännösten perusteella, jotka olivat voimassa ennen asetuksen (EY) N:o 1493/1999 voimaantuloa ja joihin viitataan lain nro 81/1995 4 pykälässä (säännökset, joiden perusteella kyseiset oikeudet oli saatu), osoittaa sekin, että niihin ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.

(45) Lain nro 81/1995 4 pykälän tarkoituksena on tuen myöntäminen viininviljelijöille, joille on myönnetty uudelleenistutusoikeuksia asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti (oikeuksia, jotka virano-

▼B

maisten ilmoituksen mukaan raukesivat viinivuosina 1988—1990) ja jotka ovat esittäneet hakemuksen lopullista viininviljelystä luopumista koskevan palkkion saamiseksi, korvauksena siitä, että he eivät käytännössä ole voineet hyödyntää saamiaan oikeuksia. Yhteisön lainsäädäntö tarjoaa tähän kaksi vaihtoehtoa:

— mahdollisuus raivata viiniköynnökset lopullisesti, mikä korvataan asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisina palkkioina, tai

— mahdollisuus raivata viiniköynnökset ja saada samalla oikeus istuttaa uudelleen viiniköynnöstä alalle, joka vastaa viiniköynnöksistä raivattua alaa, asetuksen (ETY) N:o 337/79 mukaisesti.

Kyseiset viininviljelijät valitsivat alun perin jälkimmäisen vaihtoehdon ja saivat korvauksena raivauksesta mahdollisuuden istuttaa uusia viiniköynnöksiä.

(46) Asetuksen (ETY) N:o 1442/88 19 artikla sallii sellaisten myöhempien kansallisten tukien myöntämisen, joilla on samat tavoitteet kuin tällä asetuksella. Tällaisia tukia on tarkasteltava perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan (entinen 92, 93 ja 94 artikla) mukaisesti. Lisätukien myöntämisen edellytyksenä oli siis, että tukijärjestelmällä ja asetuksella (ETY) N:o 1442/88 on samat tavoitteet. Tarkasteltavana olevassa laissa säädetään sellaisten uudelleenistutusoikeuksien korvaamisesta, jotka viininviljelijät olivat saaneet mutta joita he eivät kuivuuden vuoksi olleet voineet käyttää. Lain tavoite ei siis vastaa asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoitetta, sillä uudelleenistutusoikeuden käyttämättä jäämistä ei voida rinnastaa asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoitteen mukaiseen lopulliseen luopumiseen, joka tapahtuu tämän asetuksen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Asetuksen (ETY) N:o 1442/88 soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ei myöskään noudateta, sillä ainakin yksi luopumispalkkion saamisen välttämätön ehto jää täyttymättä. Itse asiassa kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti lopullista luopumista koskeva palkkio voidaan myöntää viljelyalojen viljelijöille viinin tai syötäväksi tai kuivattavaksi tarkoitettujen viinirypäleiden tuotantoon tai viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen, jos perusrunkolajikkeet kuuluvat viininvalmistuksessa käytettävien viiniköynnöslajikkeiden luokitteluun. On ilmeistä, että sisilialaiset viininviljelijät eivät kuulu tähän ryhmään, sillä aloja, joille he hakivat palkkiota, ei hakemuksen esittämishetkellä viljelty asetuksen (ETY) N:o 1442/88 mukaisesti (sillä viiniköynnösten raivaus, joka on uudelleenistutusoikeuksien saamisen keskeinen edellytys, oli jo suoritettu).

(47) Lisäksi, kuten 39 kappaleessa edellä esitetään, uudelleenistutusoikeudet olivat rauenneet viinivuosina 1988—1990, eivätkä ne siten olleet voimassa edes silloin, kun kyseisestä toimenpiteestä ilmoitettiin komissiolle. Koska lain nro 81/1995 4 pykälässä säädetyn tuen tarkoituksena on sellaisen menetyksen korvaaminen viininviljelijöille, jota heillä ei enää ollut lakia vahvistettaessa, sitä on pidettävä taannehtivana tukena, joka on ristiriidassa viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 337/79 säännösten kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 454/80. Komission on siis pääteltävä, että toimenpiteeseen ei voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

b) **Aluelain nro 81/1995 8 pykälä**

(48) Aluelain nro 81/1995 8 pykälässä säädetään 10 000 miljoonan liiran lisäämisestä alueellisen säästökassan CRIAS:n (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) käyttövaroihin, joista myönnetään käyttöluottoja käsiteollisuusyrityksille.

▼B

(49) Lain nro 81/1995 8 pykälässä säädetään käsiteollisuusyrityksille tarkoitetuista, käyttöluottoina myönnettävistä tuista. Julkisia varoja myönnetään ilman vastasuoritusta yrityksille, jotka luottojen avulla parantavat kilpailuasemaansa sellaisiin yhteisön muihin maanviljelijöihin nähden, jotka eivät saa vastaavaa tukea. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että tuet on tarkoitettu myös yrityksille, jotka harjoittavat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 [1] 51 artiklassa säädetään, että perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen.

(50) Valtiontuen myöntämiskielto ei ole ehdoton. Kyseisessä tapauksessa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneet. Kun otetaan huomioon ilmoitetun tukijärjestelmän luonne, siihen voidaan mahdollisesti soveltaa ainoastaan 87 artiklan 3 kohdassa määrättyä poikkeusta.

(51) Koska kyseessä ovat käyttöluotot, tarkastelun on perustuttava valtiontukia koskevaan komission tiedonantoon: maataloudelle myönnetyt tuetut lyhytaikaiset lainat (”käyttöluotot”) [2] sekä maataloudelle myönnettyihin käyttöluottoihin liittyviä valtiontukia koskeviin sääntöihin [3]. Italian viranomaisten esittämissä huomautuksissa ei ole riittävästi perusteita sen mahdollisuuden täydelliseksi pois sulkemiseksi, että pykälää sovelletaan myös perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin käsiteollisuusyrityksiin. Lain nro 6/97 64 pykälässä, jolla 8 pykälä kumotaan, säädetään vain käsityöläisille tarkoitettujen varojen siirtämisestä täsmentämättä, minkä tyyppisiä käsityöläisiä laissa tarkoitetaan.

(52) Kirjeessä nro 3155, joka on päivätty 8 päivänä toukokuuta 1997, Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet varojen siirtämisen yhteydessä suositelleensa CRIAS:lle, että se sulkee tuen piiristä maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset.

(53) Tällainen suositus on sinänsä huolestuttava. Se, että suositus ylipäänsä on aiheellinen, tarkoittaa, että käyttöluottoja voidaan myöntää maatalousalalla toimiville yrityksille. Italian viranomaiset eivät olekaan kieltäneet tätä mahdollisuutta vaan toteavat 30 päivänä lokakuuta 1996 päivätyssä kirjeessään, että vaikka rahaston tukea ei myönnetä alkutuotannon alalla toimiville yrityksille, kyseisellä alueella käsiteollisuusyrityksen käsite tulkitaan kyseistä alaa koskevassa lainsäädännössä toisinaan siten, että siihen sisältyy jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvää toimintaa (esimerkiksi maitoalan investoinnit). Italian viranomaisten mukaan on sovellettava 8 päivänä elokuuta 1995 annettua Italian valtion lakia nro 443, jonka 3 pykälässä käsiteollisuusyritys määritellään seuraavasti: ”yritys, jonka päätarkoituksena on harjoittaa tavaroiden ja palvelujen tuotantoon, myös puolivalmiiden tavaroiden tuotantoon, sekä palvelujen tarjoamiseen liittyvää toimintaa, lukuun ottamatta maatalousalan toimintaa.” Lain tekstistä ei voi päätellä, että tuen ulkopuolelle jäävät myös maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset.

(54) Kun on todettu, että 8 pykälän perusteella on mahdollista myöntää käyttöluottoja maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille, on arvioitava,

[1] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
[2] EYVL C 44, 16.2.1996, s. 2.
[3] SG(97) D 10801,19.12.1997.

▼B

mikä on alueviranomaisten suosituksen juridinen merkitys, toisin sanoen, antaako suositus riittävät takeet siitä, että perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimiva yritys ei voi saada 8 pykälässä tarkoitettua luottoa. Edellä mainitusta kirjeestä ilmenee, että toimivaltainen alueellinen lautakunta on todennut ”olevan aiheellista” suositella, että siirron yhteydessä tuen piiristä suljetaan pois maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivat käsiteollisuusyritykset. Muotoilusta voi päätellä, että suositus ei ole pakottava.

(55) Edellä esitetyn perusteella on pääteltävissä, että tukijärjestelmä koskee myös maataloustuotteiden jalostuksen ja/tai kaupan pitämisen alalla toimivia käsiteollisuusyrityksiä. Tästä syystä kyseistä pykälää on tarkasteltava niiden suuntaviivojen perusteella, jotka sisältyvät valtiontukia koskevaan komission tiedonantoon: maataloudelle myönnetyt tuetut lyhytaikaiset lainat (”käyttöluotot”), sekä maataloudelle myönnettyihin käyttöluottoihin liittyviä valtiontukia koskevien sääntöjen perusteella. Erityisesti valtiontukia koskevan komission tiedonannon: maataloudelle myönnetyt tuetut lyhytaikaiset lainat (”käyttöluotot”) A kohdassa komissio ilmaisee selvästi, että käyttöluotot ovat toimintatukia, jotka voidaan hyväksyä vain poikkeustapauksessa, koska ne voivat vääristää kilpailua. Tällaisten tukien myöntäminen edellyttää näin ollen ehdottomasti edellä mainituissa asiakirjoissa olevien vaatimusten noudattamista.

(56) Edellä mainituissa käyttöluottoja koskevissa yhteisön säännöksissä todetaan selvästi, että käyttöluottoja on pidettävä toimintatukina, joiden myöntämisessä on noudatettava asianmukaisia vaatimuksia. Edellä mainitun tiedonannon B ja C kohdan mukaan käyttöluotot on asetettava alueen kaikkien toimijoiden saataville ketään syrjimättä ja siitä maataloustoiminnasta riippumatta, jota varten maanviljelijä niitä tarvitsee. Valtion on määriteltävä selvästi alalla erityisvaikeuksissa olevat toimijat ja myönnettävä maatalousalan toimijalle eri korko kuin muualla kyseisen jäsenvaltion talouden alalla samansuuruisesta ja investointeihin liittymättömästä lyhytaikaisesta lainasta maksettava korko. Tuettujen lainojen määrä tuensaajaa kohden ei voi ylittää niitä kassavirtavaatimuksia, jotka aiheutuvat ennen tuotteiden myynnistä saatavaa tuloa maksuun lankeavista tuotantokustannuksista. Tuki ei missään tapauksessa saa olla sidoksissa erityisiin markkinointi- tai tuotantotoimiin. Edellä esitetyt vaatimukset on ehdottomasti täytettävä, jotta käyttöluottoja voidaan myöntää. Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet lainkaan tätä koskevia tietoja.

(57) Edellä esitettyjen tietojen perusteella 8 pykälässä säädettyä tukea on pidettävä toimintatukena. Suuntaviivojen 3.5 kohdan mukaisesti perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla tukitoimenpidettä voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana vain, jos siihen sisältyy jokin kannustava piirre tai siinä edellytetään tuensaajalta jonkinlaista vastasuoritusta. Ellei yhteisön lainsäädännössä tai näissä suuntaviivoissa ole erityisesti mainittu poikkeuksesta, yksinomaan tuottajien taloudellisen aseman parantamiseen tarkoitetut yksipuoliset valtiontuet, jotka eivät millään tavoin edistä alan kehitystä, ja erityisesti pelkästään hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella myönnettävät tuet katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Lisäksi jo kyseisten tukien luonteeseen kuuluu, että ne vaikuttavat todennäköisesti myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin.

(58) Koska kyseessä ovat käyttöluotot, jotka ovat luonteeltaan toimintatukia, komission on pääteltävä, että toimenpiteeseen ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, siltä osin kuin kyseinen pykälä koskee perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa, jalostusta ja kaupan pitämistä.

▼B

c) **Lain nro 81/1995 9 pykälä**

(59) Aluelain nro 81/1995 9 pykälässä vahvistetaan osuustoiminnasta vastaavan alueministeriön otsakkeen 5 menot ja lisätään 3 000 miljoonaa liiraa alueellisen talousarvion alamomenttiin nro 75826.

(60) Alueelliset tuet myönnetään jo aiheutuneiden menojen rahoittamiseksi. Komissio on hyväksynyt ne 27 päivänä toukokuuta 1987 annetussa aluelaissa nro 26 säädettyjen tukien puitteissa. Komissio on tarkastellut näitä tukia numeroilla C 3/87 (hyväksytty 21 päivänä lokakuuta 1987 tehdyllä päätöksellä) ja C 45/87 (hyväksytty 8 päivänä marraskuuta 1988 tehdyllä päätöksellä SG(88) D/12824). Molempien tukien todettiin sisältävän valtiontuelle ominaisia piirteitä.

(61) Valtiontuen myöntämiskielto ei ole ehdoton. Kyseisessä tapauksessa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia ei voida soveltaa, eivätkä Italian viranomaiset ole niihin vedonneet. Kun otetaan huomioon ilmoitetun tukijärjestelmän luonne, siihen voidaan soveltaa mahdollisesti ainoastaan 87 artiklan 3 kohdan poikkeusta.

(62) Lain 9 pykälässä säädettyjä tukia on tarkasteltava niiden suuntaviivojen perusteella, jotka on julkaistu 20 päivänä tammikuuta 2001 EYVL:n numerossa C 19 ja joissa viitataan rakenteellisista toimista annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2792/1999. Komissio ei ole vielä saanut riittävästi tietoja voidakseen tarkastella tässä pykälässä säädettyjä tukia. Näin ollen Italialle on osoitettava välipäätös, joka koskee näiden tukitoimenpiteiden arvioimiseksi tarvittavien tietojen antamista, jotta komissio voi tehdä päätöksensä kaikkien asiaan liittyvien tietojen perusteella. Jos Italia ei noudata välipäätöstä, komissio tekee päätöksensä saatavilla olevien tietojen perusteella asetuksen (EY) N:o 659/1999 13 artiklan mukaisesti.

V **PÄÄTELMÄT**

(63) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion sitä pyytäessä komissio tekee kahden kuukauden kuluessa päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella. Jos toimitetut tiedot eivät riitä yhteismarkkinoille soveltumisen toteamiseen, komissio tekee tarvittaessa kielteisen päätöksen.

(64) Edellä kuvatun perusteella on pääteltävä, että tarkasteltavana olevan aluelain 4 ja 8 pykälän mukaiset tuet, siltä osin kuin ne koskevat maatalousalaa, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtiontukia, eikä niihin voida soveltaa 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuet, jotka Italia aikoo myöntää 7 päivänä marraskuuta 1995 annetun Sisilian aluelain nro 81 4 ja 8 pykälän mukaisesti perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen tukemiseksi muilla kuin kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla, eivät sovellu yhteismarkkinoille.

Tämän vuoksi Italia ei saa myöntää näitä tukia.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

▼**M1**

▼**B**

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.